

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VW

Strona przeciwna: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Pytania prejudycjalne

Czy środek zaskarżenia przysługujący na gruncie prawa krajowego osobie ubiegającej się o azyl, której nakazano udać się do innego państwa członkowskiego w celu rozpatrzenia złożonego przez nią wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, stanowi skuteczny środek zaskarżenia w rozumieniu art. 27 rozporządzenia Dublin III⁽¹⁾, jeżeli jego wniesienie pozbawione jest wszelkiego skutku zawieszającego i wstrzymuje wykonanie zaskarżonej decyzji jedynie w wypadku, gdy wnioskującego pozbawiono wolności w celu nieuchronnego przekazania do innego państwa członkowskiego?

Czy zapewnienie skutecznego środka zaskarżenia, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia Dublin III, należy rozumieć w ten sposób, że wymaga ono wstrzymania jedynie przymusowego wykonania decyzji o przekazaniu, do czasu rozpatrzenia skargi złożonej na tę decyzję przez zainteresowanego, czy też wymaga wstrzymania wszelkich czynności przygotowawczych zmierzających do wydalenia, takich jak przeniesienie do ośrodka przeznaczonego dla osób ubiegających się o azyl, objętych nakazem udania się do innego państwa członkowskiego w celu rozpatrzenia ich wniosku?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Bremen
(Niemcy) w dniu 16 lutego 2021 r. – DM / CTS Eventim AG & Co. KGaA**

(Sprawa C-96/21)

(2021/C 138/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DM

Strona pozwana: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Pytania prejudycjalne

Czy art. 16 lit. l) dyrektywy 2011/83/UE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dla wyłączenia prawa konsumenta do odstąpienia od umowy wystarczy, że przedsiębiorca nie świadczy bezpośrednio na rzecz konsumenta usługi związanej z wycieczką, lecz sprzedaje konsumentowi prawo dostępu do takiej usługi?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64; sprostowanie Dz.U. 2019, L 270, s. 126).
